ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος

πικὴν σημασίαν της ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὅτι μόλις πρό ὀλίγων ἡμερῶν, ὁ κ. Βέτσος, ὡς ὁ ἴδιος, τὸ λέγομεν πρὸς τιμήν του, ἔσπευσε νὰ ὑπενθυμίσῃ, εἶχε δηλώσει κατηγορηματικῶς καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεων ὅτι ὅταν θὰ ἤρχιζον τὰ δρομολόγια το ὦ«Εγνατία» θὰ εἶχον ληφθῆ ἐν Πάτραις τοιοῦτον μέτρα προσωρινά. Τώρα ὅτε οὐδὲν ἔχει γίνει ὁ κ. Δήμαρχος, δηλοῖ, ὅτι ἁπλῶς «ἐλπίζει», ὅπερ σημαίνει, ὅτι κατὰ τὰς ἐπαφάς του εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, οὐδεμίαν ἔλαβε παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀξίαν λόγου ὑπόσχεσιν. Καὶ ἐπειδὴ τό θέμα δὲν εἶναι τοπικόν, ἀλλὰ αὐτόχρημα ἐθνικόν, ἀποφεύγομεν τὰ περαιτέρω σχόλια, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τό καθῆκον μας ὁλοκληροῦται διά τῆς ἐνημερώσεως τῆς Κοινῆς Γνώμης. Ταῦτα πέραν τοῦ ὅτι καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ζήτημα τῶν προσεγγίσεων τοῦ «Εγνατία» καὶ εἰς Πάτρας παραμένει πάντοτε ἐκκρεμές καὶ ὅτι οὐδὲν ἠκούσθη εἰσέτι περὶ τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεώς του.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Τὸ σημειοῦμεν διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ κυρίως δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπείνασαν κατὰ τὸ ἔτος 1941 μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς χώρας μας ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Χίτλερ καὶἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῶν φασιστῶν τοῦ Μουσολίνη καὶ τῶν Βουλγάρων. Ὁ λιμὸς αὐτὸς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχεν ἀποφευχθῆ ἂν ὑπῆρχε ἔστω καὶ ἐλάχιστος σεβασμὸς πρὸς τὴν ζωὴν ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἤδη ἐπὶ ἑξάμηνον προηγουμένως ἔγραφε σελίδας δόξης καὶ ἡρωϊσμοῦ εἰς τὰς ἀλβανικὰς βουνοκορφάς. Ὁ σεβασμὸς αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἐπιδειχθῆ κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς. Ἀλλὰ ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα τώρα «Πολιτικὰ ἀρχεῖα τοῦ Ράϊχ» εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» ὁ σεβασμὸς αὐτὸς δὲν ὑπῆρξε διότι οἱ Γερμανοὶ κατέσχον τὰ ἐν Ἑλλάδι ἀποθέματα τροφίμων καίτοι ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐλιμοκτονοῦσε. Θὰ ἔπρεπε ἐπίσης οἱ Ἄγγλοι νὰ συνεννοηθοῦν τέλος πάντων μέσω τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μὲ τοὺς Γερμανούς, ὥστε νὰ ἀρθῆ ὁ ἀποκλεισμὸς καὶ νὰ φθάσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τρόφιμα. Ἀλλὰ οἱ Ἄγγλοι δὲν τὸ ἐπέτρεψαν (διότι Ἕλληνες θὰ ἀπέθνησκον ἐκ πείνης) καὶ ἔτσι φορτία 47.000 τόννων που ἡ Ἑλλὰς εἶχε ἤδη πληρώσῃ, μεταφερόμενα ἀπὸ τρία πλοῖα ποὺ εἶχον φθάσει εἰς τὸ Σουέζ ἔλαβον ἐντολὴν νὰ ἐπιστρέψουν, ἕτερα δὲ σκάφη μὲ χιλιάδας τόννους τροφίμων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ προοριζόμενα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἔσωζον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀνεχαιτίσθησαν καὶ αὐτὰ εἰς Σουέζ, ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους καὶ διενεμήθησαν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ Σύρους. Διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ διὰ τὴν ζωήν των καὶ τὴν στοιχειώδη διατροφὴν των οὐδεὶς ἐσκαλίζετο τότε. Οὔτε Γερμανοὶ οὔτε Ἄγγλοι.

ΠΕΡΙ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Ἔλεγεν, ἀγορεύων, κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν Δ. Συμβουλίου μέλος αὐτοῦ: «Εὑρισκόμεθα εἰς τὸν Μάρτιον, δηλαδὴ εἰς τὸν Ἀπρίλιον. Ἔχομεν μὲ ἄλλα λόγια χειμῶνα». Ἀλλὰ τό λάθος ἦτο μοιραῖον. Διότι ἄλλο τόσο καὶ ἀμφότεροι οἱ μῆνες ὅπως ὁ Ἀπρίλιος δὲν εἶναι Μάρτιος, αὐτοὶ εἶναι ἄνοιξις, ἂν δὲν κάμνομεν λάθος καὶ οὐχὶ χειμῶνας. Δὲν ὑπολείπετε νὰ ἀκούσωμεν ὅτι «ἔχομεν 1961, δηλαδὴ 1960».

ΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ

Θέλομεν νὰ ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν ἀντιπακρίνονται εἰς τὴν πραγματικότητα αἱ καταγγελίαι τοῦ δημάρχου Ἠγουμενίτσης κ.Πιτούλη καὶ τῶν λοιπῶν ὀργανώσεων τῆς πόλεως, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας «εἰς τὰ ἐν Ἰταλίᾳ πρακτορεῖα τῆς ΕΛΜΕΣ καὶ Ἀδριάτικα» καὶ ἐντὸς ἀκόμη τοῦ πορθμείου «Ἐγνατία» διανέμονται εἰς τοὺς ἐπιβάτας ἔντυπα διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἤπειρος παρουσιάζεται ἄνευ ἀσφαλείας, δρόμων καὶ ἄνευ μέσων συγκοινωνίας καὶ ὅτι κατόπιν τούτου αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες εἰς δημοσιεύματά των παρουσιάζουν τὴν Ἤπειρον ὡς ληστοκρατουμένην. Δὲν τὸ πιστεύομεν δὲ ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι οἱ καταγγέλλοντες δὲν προσεκόμισαν καὶ ἀποδείξεις τῶν κατηγοριῶν των, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχουν Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ δυσφημοῦν τὴν πατρίδα των κατ' αὐτὸν τὸν ποταπὸν καὶ συκοφαντικὸν τρόπον. Ἀπομένει νὰ ἴδωμεν συνεπῶς κατὰ πόσον μία τοιαύτη ἐνέργεια ὠφείλετο ἂν διεπράχθη εἰς τὴν ἐλαφρότητα, τὶς εἶδε ποίας Ἰταλικῆς ἐφημερίδος Δι' ὃ καὶ ἡ σχετικὴ πρωτοβουλία ἀνήκει εἰς τὸν ΕΟΤ ἂν μὴ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

ΧΩΡΙΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ

Πολὺ ὀρθῶς ἀναφέρει εἰς ἀνακοίνωσίν του τό Βιοτεχνικόν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ὅτι διὰ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν δημιουργοῦνται διὰ τὴν ἑλληνικὴν βιοτεχνίαν εὐκαιρίαι ἀναπτύξεως εἰς εὐρύτερον καταναλωτικὸν χῶρον. Καὶ πολὺ σοφὴ ἡ σκέψις του, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀποδοτικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν νέων συνθηκῶν «θὰ πρέπει αἱ βιοτεχνικαὶ μονάδες νὰ ἐντείνουν τὰς δυνάμεις των διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἀναπροσαρμογὴν καὶ λειτουργίαν τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐπὶ συναγωνιστικῶν πλέον βάσεων, ΕΝΙΣΧΥΟΜΕΝαι, βεβαίως καταλλήλως καὶ ἀποφασιστικῶς». Καλὰ καὶ ἅγια ὅλα αὐτά. Ἕνα ὅμως πρᾶγμα δὲν ἐξηγεῖ τό Ἐπιμελητήριον: Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅλα τὰ ἀνωτέρω, ὅταν, ὄχι μόνον δὲν ἐνισχύονται οἱ βιοτέχναι, φυσικὰ δὲ καὶ οἱ παγγελματίαι, ἀλλὰ ἀπεναντίας καὶ τὰ ὀλίγα δάνεια, τὰ ὁποῖα ἔχορηγοῦντο εἰς αὐτοὺς μέχρι τοῦδε καὶ αὐτὰ ἐκόπησαν, πρωτοβουλίᾳ τῶν Τραπεζῶν, ἄγνωστον διατί καὶ μὲ ποῖον δικαίωμα.

ΟΧΙ "ΘΕΜΑ ΔΙΚΑΙΟΥ,,

Θὰ διαφωνήσωμεν ὅμως ριζικῶς μὲ τὸν κ. Δήμαρχον Ἠγουμενίτσης, ἰδιοῦντα, διὰ τοῦ ἰδίου, ὡς ἄνω ἠλεκτρογράφήματος, «ὅπως ὑποχρεωθοῦν οἱ πλοιοκτῆται τοῦ «Ἐγνατία» νὰ ἐφαρμόσουν ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ τὴν ἀτόφασιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ περιουσιῶν δρομολογίων προκειμένου καὶ τὸ δίκαιον νὰ ἀποδοθῆ καὶ ἡ διάστασις Ἠπείρου — Πατρῶν νὰ ἐξομαλυνθῆ». Διαφωνοῦμεν δὲ 1) Διότι ἡ ὑπόθεσις τῶν δρομολογίων τοῦ φέρρου—μπώτ δὲν εἶναι θέμα ἀποδόσεως ἢ μὴ δικαιοσύνης, διότι ἂν περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο, αἱ Πάτραι, ὡς μεγαλυτέρα ἀσυγκρίτως πόλις καὶ κατὰ πολὺ μεγαλύτερος λιμὴν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσουν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὰς περισσοτέρας προσεγγίσεις. 2) Διότι τὸ ποῦ θὰ πρέπει νὰ προσεγγίζουν τὰ φέρρου — μπώτ αὐτὸ, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἔχομεν σημειώσῃ, δὲν θὰ τὸ κανονίσουν οὔτε οἱ κάτοικοι τῆς Ἠγουμενίτσης, οὔτε τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον οἱ περιηγηταί οἱ ὁποῖοι, πάντως, ὡς γνωρίζει ὁ κ. Πιτούλης ἤδη ἐξεδήλωσαν τὴν προτίμησίν των. Κατὰ τὰ λοιπὰ χαίρομεν διότι οἱ Ἠπειρῶται ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνονται, ὅτι ἡ διάστασις Ἠπείρου — Πατρῶν πρέπει νὰ λήξῃ ἀφοῦ παραδεχθοῦν βεβαίως, ὅτι διὰ τὴν διάστασιν αὐτὴν πταίουν οἱ ἴδιοι καὶ οὐχὶ αἱ Πάτραι, ἡ τουριστικὴ ἐγκατάλειψίς τῶν ὁποίων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἶναι γνωστὴ ἀλλωστε! ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν προνομιακὴν ἂν μὴ σκανδαλώδη μεταχείρισιν τῆς Ἠγουμενίτσης.

ΓΡΑΨΕ ΛΑΘΟΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Μεγάλης Πέμπτης ἠκούοντο μέσω τοῦ ραδιοφώνου, καθ' ὃν χρόνον μετεδίδετο ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, τόσαι φωναὶ καὶ τόση ὀχλαγωγία, προερχόμεναι ἀπὸ τὸ ἐκκλησίασμα, ὥστε νὰ ἀμφιβάλῃ κανεὶς ἂν ἡ ἀναμετάδοσις ἐκείνη προήρχετο ἀπὸ ἱερὸν ναόν καὶ δὴ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ψαλμῳδίας. Πράγματι οἱ ἀμφιβάλλοντες ἐδικαιώθησαν ὀλίγον ἀργότερον διότι εἰς μίαν στιγμὴν ἠκούσθη, μεταξὺ ἄλλων στεντωρία φωνῆ ἡ λέξις «σκασμὸς» ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἀπευθύνεται πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν ξεχάσει ὅτι ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται ἀπαιτεῖ σιωπὴν, σεβασμὸν καὶ κατάνυξιν. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς κάποιο λάθος θὰ εἶχε κάμη εἰς τὴν σύνδεσιν.

ooo

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΔΙΚΗ

ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Ἕνα κείμενο ραδιουργιῶν, συκοφαντιῶν καὶ πολιτικῶν παρασκηνίων μὲ σκοπὸ τὴν ἐπὶ προδοσίᾳ καταδίκην τοῦ Καραϊσκάκη εἰς ἰσόβιον ἐκτόπισιν. Σελίδες 300.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Μικρὰ νέα

Ὁ θαυμάσιος καιρὸς ἐπέτρεψε σὲ ἑκατοντάδες συμπολίτας νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς διημέρου ἀργίας τοῦ Πάσχα καὶ νὰ ἐκδράμουν εἰς διαφόρους πόλεις ἢ χωρία τῆς χώρας.

—Λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ζωηρωτάτη παρετηρήθη κίνησις εἰς τοὺς σιδηροδρόμους ΣΠΑΠ καὶ τὰ ὀπεραστικὰ ΚΤΕΛ τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν νὰ προγραμματίσουν ἔκτακτα δρομολόγια.

—Ἐξ ἄλλου πολὺς μεγάλος ἦτο καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τουριστῶν ποὺ ἀφίχθησαν στὴν πόλιν μας διὰ νὰ περάσουν τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα.

—Ἀσφικτικῶς γεμᾶτοι ὅλοι οἱ Ναοὶ τῆς πόλεως καὶ τὰ γύρω παρεκκλήσια, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συμπεριλάβουν ὅλους τοὺς πιστοὺς οἱ ὁποῖοι προσῆλθον καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην ἑβδομάδα διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς κατανυκτικὰς ἀκολουθίας τοῦ Θείου δράματος, τὸ ὁποῖον ἐσαεὶ θὰ θερμαίνει καὶ θὰ παρηγορεῖ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.

—Πραγματικὴν ὄψιν πανηγυριοῦ παρουσίαζεν ὁ περὶ τὴν πλατεῖαν Μαρκάτου χῶρος, εἰς τὸν ὁποῖον χωρικοὶ ἐκ τῶν γύρωθεν χωρίων εἶχον ἔλθη πρὸς πώλησιν τῶν λαμπριάτικων ἀρνιῶν.

—Ὁμοία ζωηρὰ κίνησις παρετηρήθη ἐπίσης εἰς τὰ ἄλλα καταστήματα σὲ σημεῖο μάλιστα ὥστε ἡ Πάτρα μας νὰ ὁμοιάζει μὲ πραγματικὴν μεγαλούπολιν.

—Ἡ τοποθέτησις τῶν νέων φωτιστικῶν σημείων εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Νικολάου καὶ εἰς τὰς πλατείας ἀσφαλῶς θὰ δώσῃ ἄλλη ὄψιν εἰς τὴν νυκτερινὴν ζωὴν τῆς πόλεως.

—Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ ἀξιέπαινος αὐτὴ προσπάθεια τῆς Δημοτικῆς μας Ἀρχῆς δὲν θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰ σημεῖα αὐτὰ ἀλλὰ ὁπωσδήποτε θὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν κεντρικῶν σημείων τῆς πόλεως.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροκωστοπούλου 27

ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΑΝΤΛΙΑ

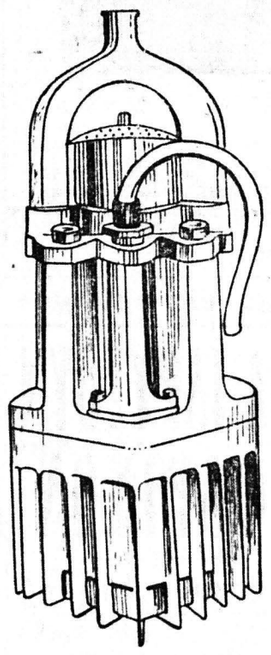

Ἐργάζεται μὲ φωτιστικὸ ρεῦμα. Δὲν χρειάζεται κομμίαν εἰδικὴν ἐγκατάστασιν.
Ἀνεβάζει τὸ νερὸ μέχρι 40 μέτρα. Ἐλάχιστα ἔξοδα λειτουργίας.
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 89—Τηλ. 46—72

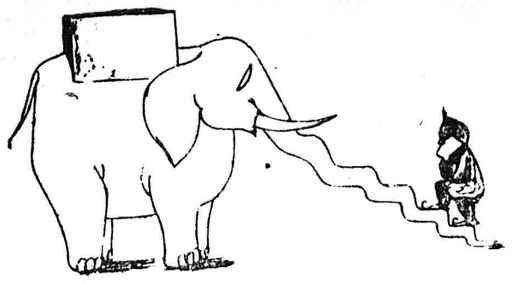

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΠΡΟ 59 ΕΤΩΝ

Τοῦ κ. Σωτ. Γκολφινοπούλου

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τό δεύτερον μέρος τῶν ἐντυπώσεων τοῦ συμπολίτου κ. Σ. Γκολφινοπούλου ἐκ τῆς πρὸ 59 ἐτῶν ἐπισκέψεως αὐτοῦ ὡς μέλους φοιτητικῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς Βουκουρέστιον, τὸ ὕφος τῆς ὁποίας, πέραν τοῦ ἀξιολόγου περιεχομένου της, ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως κλασικὸν παράδειγμα γλαφυρότητος καὶ σαφηνίας καὶ ἕνα ἄμεμπτον λογοτεχνικὸν κείμενον.

Ἡ ἐπίσκεψις ἐκείνη ἐπεφύλαττεν εἰς ἡμᾶς μίαν ἀπὸ τὰς ἀφαντάστους ὑποδοχὰς τοῦ λαοῦ τῆς Ρουμανικῆς πρωτευούσης καὶ μίαν ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρας ἡμέρας τοῦ βίου μας τὰς μᾶλλον ἀλησμονήτους. Ἡ ὅλη δεξίωσις καὶ εἰς τὰς τελευταίας της λεπτομερείας ὀργανωθεῖσα, παρίστα θέαμα ἀληθῶς ἐκπαγλον. Προηγοῦντο τὰ διάφορα Σωματεῖα τῆς πόλεως μετὰ τῶν σημαιῶν των καὶ μουσικῶν τινῶν ἐξ αὐτῶν, τῶν ὁποίων συντεταγμένοι εἵποντο οἱ φοιτηταὶ τοῦ Βουκουρεστιανοῦ Πανεπιστημίου μὲ τὰς διακριτικὰς στολὰς ἑκάστης αὐτοῦ Σχολῆς. Αὐτῶν κατόπιν, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ μὲ ἀμφιμασχάλια κατὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα φέροντα τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν κυανόλευκα χρώματα καὶ ἔμβλημα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κομβιοδόχης, μικρὰν γλαῦκα χρυσοκέντητον, ἐν λευκοκυάνῳ μικρᾷ ταινίᾳ.

Τῆς ἀντιπροσωπείας μας, ἐν τῇ ὑψηλῇ του εἰς ἀνάστημα ἐμφανίσει, εὐθυτενής καὶ ἐπιβλητικός ὁ Φιλαδελφεὺς, φέρων τὸ πανεπιστημιακόν μας λάβαρον, ἐνῶ ἀμέσως μεθ' ἡμᾶς συντεταγμένοι ἐν στολῇ ἠκολούθουν οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰασίου, καὶ αὐτοὺς χιλιάδες λαοῦ ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπευφημοῦντες. Ἐπὶ πλέον, καθ' ὅλην τὴν μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου λῆξασαν ποιαύτην διαδρομήν, οἱ ἐξῶσται καὶ τὰ παράθυρα τῶν ἑκατέρωθεν πυκνῶν οἰκιῶν κατάμεστα ὡραίου φύλου ἐνθουσιωδῶς χαιρετοῦντος καὶ ἀνθοβολοῦντος, ἐκεῖ ἡ πατρίς μας ἐπανεῦρε τὰ παραπλανηθέντα ἐν ἐκρουμανισμῷ τέκνα της καὶ ἐν τῇ λαϊκῇ ψυχῇ ἀνέζησεν ἡ ἀνάμνησις τῆς θυσίας τῶν Ἱερολοχιτῶν τοῦ Δραγατσάνη—Τοιαύτης ὑποδοχῆς τὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς ἐκτάκτους ἐκδόσεις, ἐξῆραν αἱ τρεῖς ἐκεῖ ἐκδιδόμεναι ἡμερήσιαι Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἡ «Ἶρις» οἱ «Σύλλογοι» καὶ ἡ «Πατρὶς» ἐνῶ σύμπας ὁ Ρουμανικὸς τύπος ἐτόνιζε τοὺς φυλετικοὺς δεσμοὺς Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας, ἀναπωλῶν τοὺς Ἕλληνας τῆς Μολδοβλαχίας καὶ τὴν Ἐθνικὴν δρᾶσιν τῆς ἐν Κων)πόλει παρὰ τὰ Πατριαρχεῖα συνοικίας τοῦ Φαναρίου ὁπόθεν προῆλθον οἱ Φαναριῶται Ἕλληνες οἱ ἐμφυσήσαντες εἰς τὴν Ρουμανίαν πνεῦμα δημιουργίας καὶ Ἐθνικῆς ζωῆς. Τέλος, οἱ προκριτότεροι τῶν Ἑλλήνων διὰ θερμῶν τηλεγραφημάτων των πρὸς τὴν Πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου μας, συνέχαιρον τῇ Συγκλήτῳ καὶ διὰ τὴν ἀπόφασιν ἀποστολῆς ἀντιπροσωπείας μας καὶ διὰ τὴν τόσον ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν μελῶν αὐτῆς, τονίζοντες ὅτι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπετύχομεν οἱ Ἕλληνες ἀπεσταλμένοι δὲν εἶχε καταρθώσει ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ Διπλωματία.

Περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι, τὰς ὀκτὼ ἡμέρας τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ διαμονῆς μας διήλθομεν εἰς μεγαλοπρεπῆ γεύματα, συναυλίας, χοροὺς καὶ δεξιώσεις, τῶν ὁποίων σημαντικωτέρα μὲν ἦτον ἡ ἐν τῷ εὐρυτάτῳ θεάτρῳ «Ἀθήναιον» πλέον δ' ἀξίας μνείας ἡ παρὰ τῷ τότε ἀκόμη ἐπιζῶντι μεγάλῳ τοῦ Ἔθνους εὐεργέτη Κωνσταντίνῳ Ζάππα, ὁ ὁποῖος μὲ δάκρυα βαθυτάτης συγκινήσεως ἔσπευσε νὰ μᾶς ἀνταποδώσῃ τὸν ἐκ μέρους μας ἀσπασμὸν τῆς μεγαλοπράγμονος δεξιᾶς του καὶ νὰ μᾶς περιβάλλῃ μὲ ἐξαιρετικὰς ἀληθῶς περιποιήσεις.

Κατακλὴς τοιαύτης παροιμιώδους ὄντως φιλοξενείας, ὑπῆρξε μία γοητευτικὴ ἐκδρομή, τὴν ὁποίαν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας μᾶς ἐπεφύλαξεν ἡ ἐπὶ τῆς δεξιώσεως ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας ἐνεργῶς μετέσχε καὶ ὁ νεαρὸς τότε Πολιτευτὴς, Πρωθυπουργὸς βραδύτερον τῆς Ρουμανίας Ἰονὲς Βρατιάνο, μέχρι τῆς μαγευτικῆς Σινάϊας τῆς ἐπὶ τῶν Καρπαθίων θερινῆς διαμονῆς τῶν Ρουμάνων Βασιλέων.

Ἐπεσκέφθημεν ἐκεῖ καὶ τὴν παρακειμένην εὐρυτάτην Ἑλληνικὴν Μονὴν, ἡ ὁποία εἰς χρόνους ἀδιαλλαξίας καὶ μίσους διαλυθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐχρησίμευεν ἐκτοτε ὡς Στρατῶν τοῦ Τάγματος τῶν Κυνηγῶν.

Αὐτὰς τὰς ἀδησμονήτους εὐτυχεῖς ἐντυπώσεις ἀνεπόλησα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καλσήμερον διατυπουμένης ἐλπίδος ὡς ἐν τῇ ὡς ἐξετέθη ἀκαδημαϊκῇ διασκέψει τοῦ Βουκουρεστίου διὰ τὴν συνεννόησιν τῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου μὲ ἀπώτερον σκοπὸν μίαν Βαλκανικὴν Ἕνωσιν Ὁμοσπονδίαν, ἐπὶ γενικωτέρῳ ἀγαθῷ ἀποπείρας ἀποκαταστάσεως εἰρήνης, εἰς ὁλόκληρον ὡς ἐν ἀρχῇ ἐξέθηκα τοῦ ἐν ἀναταραχῇ κόσμου.

ΣΩΤΗΡ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου κ.λ.π.

ΗΡΧΙΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑ Η
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΝΙΚΟΛ. Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐπὶ δετίαν ἐκπαιδευθέντος εἰς Χειρουργικὰς κλινικὰς τῶν MASSACHUSETTS MEMORIAL HOSPITAL ΚΑΙ VETERANS ADMINISTRATION HOSPITAL τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βοστώνης.
Εἰδικὸς χειρουργὸς ἐπὶ παθήσεων Στομάχου, Ἥπατος, Χοληδόχου, Ἐντέρων.
Εἰδικώτερος ἐπὶ πάσης φύσεως χειρουργικῶν παθήσεων τῶν περιφερικῶν ἀγγείων, Ἀρτηριῶν καὶ Φλεβῶν. 3ος ὄροφος Νοσηλευτικοῦ Ἱδρύματος Πατρῶν «Ο ΛΕΥΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ», Κολοκοτρώνη 52.
—— Τηλέφωνον 55—02 ——

ΗΡΧΙΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΑ Η
ΚΛΙΝΙΚΗ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
Ο "ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ,,
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ—ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ 7
ΑΛΕΚΟΥ Α. ΜΑΡΑΣΛΗ
ΜΑΙΕΥΤΗΡΟΣ—ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ
Ἀνώδυνος τοκετὸς μὲ ψυχοπροφυλακτικήν.
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΕΛΕΙΟΣ—ΟΛΑΙ ΑΙ ΘΕΣΕΙΣ
ΤΗΛ. 54—84

NIPPIT
Τό ἀποτελεσματικώτερον ἐντομοκτόνον προσφάτου ἐφευρέσεως Ἀγγλικῆς παρασκευῆς μὲ αὐτόματον ψεκαστῆρα καὶ εὐχάριστον εὐωδίαν.
Διὰ τὴν ἀποτελεσματικήν ἐξόντωσιν ὅλων τῶν ἐντόμων ἱπταμένων καὶ ἑρπόντων.
Ζητεῖτε ἀπὸ τὸν παντοπώλην σας ἐπιμόνως τὸ ἐντομοκτόνον NIPPIT.
Πωλεῖται εἰς δοχεῖα τῶν 300 γραμμαρίων.
Παρακαταθήκη διὰ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας
παρὰ τῷ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΣΚΕΡΗ
ΤΗΛ. 33—13

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ τοῦ ἰατροῦ κ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ
Ἐπιμελητοῦ παθολογικῆς κλινικῆς Γεν. Νοσοκομείου Πατρῶν.
Ἀριστούχου ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐκπαιδευθέντος εἰς τὴν Β. Παθολογικὴν Κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου, ἐν Γερμανίᾳ δι' ὑποτροφίας.
Μετεφέρθη Ἁγίου Νικολάου 80
Τηλέφωνον 21-81 — ΠΑΤΡΑΙ

Κρίσεις καὶ ἐντυπώσεις

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΘΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ ΤΗΣ

«Ἡ κατάρα τῆς Μάννας»

«Ἡ κατάρα τῆς Μάννας» εἶναι ἀπ' τὶς λίγες ἀξιόλογες ἑλληνικὲς ταινίες, ποὺ εἴδαμε ὡς σήμερα. Βλέπουμε πράγματι ἕνα κομμάτι Ἑλλάδα. Τὸ ἀπάμερο χωριό, ἐπάνω στὰ ἑλληνικὰ κορφοβούνια, ἐκεῖ ποὺ μόνον τὰ κοπάδια σκαρφαλώνουν, μακρυὰ ἀπ' τὶς ἀναθυμιάσεις τῶν πόλεων. Τὸ ἑλληνικὸ χωριό, μὲ τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμά του καὶ μὲ τὴ γλυκειὰ θαλπωρὴ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ὅπου θυσιάζεται ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἐξαίρετοι, ἔπαιξαν μὲ ἄνεσι καὶ βαθειὰ πίστι. Ἡ μουσικὴ τοῦ Κώστα Καπνίση, ἔχει ἔντονη τὴ βουκολικὴ χροιά, ἰδίως εἰς τὸ προανάκρουσμα. Ἕνα δρᾶμα ἐκτυλίσσεται μέσα στὶς ἀπόκρημνες βουνοπλαγιές. Ἔχει καὶ τὸ χωριὸ τὰ μίση καὶ τὰ πάθη του.

Ἐνῶ ἐξελίσσεται τὸ δρᾶμα, ἡ μουσικὴ ξεχύνεται σὲ μεγαλόστομες συγχορδίες, ποὺ εἶναι τόσο συνυφασμένες μὲ τὸ δρᾶμα καὶ διατρανώνουν τὸν πόνο καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας. Ποῦ καὶ ποῦ ἐπικρατεῖ στὴ μουσικὴ μιὰ λυρικὴ διάθεσις, εἰς τὰ εἰδυλλιακὰ σημεῖα, μέσα στὶς γραφικὲς εἰκόνες. Εἴδαμε ἀκόμα καὶ τὸ χωριάτικο πανηγύρι ποὺ δὲν λεί